

Αντιφασιστικός Συντονισμός Αθήνας - Πειραιά

Οι γειτονιές μας δίνουν πνοή στον αγώνα μας,
ούτε σπιθαμή χώρου στο φασιστικό δηλητήριο!

Ενώ η δίκη της ΧΑ βρίσκεται σε εξέλιξη, και στις 20 του Απρίλη συμπληρώνονται δύο χρόνια από την έναρξή της, οι Χρυσαυγίτες χρησιμοποιώντας ως ορμητήρια τα κατά τόπους γραφεία τους εξαπολύουν δολοφονικές επιθέσεις. Πριν μερικές μέρες μαλιστα εξόρμησαν από τα κεντρικά τους γραφεία στη Λ. Μεσογείων και χτύπησαν ανηλεώς έναν 20χρονο φοιτητή μόνο και μόνο επειδή η εμφάνισή του τους θύμιζε αντιεξουσιαστή. Δεν είναι ούτε το πρώτο και σίγουρα όχι το τελευταίο τέτοιο χτύπημα των ναζιστικών ταγμάτων εφόδου! Η επίθεση μας θυμίζει το χρυσαυγίτικο τάγμα εφόδου που δρούσε πριν χρόνια στη Νίκαια και κατέληξε στη δολοφονία του Παύλου Φύσσα, καθώς σύμφωνα με μαρτυρία του ίδιου του φοιτητή πριν την έναρξη της επίθεσης δόθηκε παράγγελμα από τον επικεφαλή μάλλον της ομάδας. Επρόκειτο, λοιπόν, για μια επίθεση τάγματος εφόδου σαν αυτά που δολοφόνησαν τον Παύλο Φύσσα και βεβαίως είναι καθαρά θέμα τύχης ότι δεν θρηνούμε σήμερα ακόμα έναν νεκρό.

Εγκληματικά υπεύθυνη για αυτήν την κατάσταση είναι προφανώς η δικαιοσύνη με τις μεροληψίες, την ολιγωρία και την ανικανότητά της. Εγκληματικά συνυπεύθυνη είναι όμως και η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ / ΑΝΕΛ που τον τελευταίο καιρό δίχως ίχνος ντροπής χαριεντίζεται με τους Χρυσαυγίτες υπόδικους βουλευτές στα Καστελόριζα αλλά και αλλού, ξεπλένωντας έτσι την εγκληματική τους δράση, ανοίγοντάς τους για μια ακόμη φορά τον δρόμο. Κι όμως θεωρούν ότι έτσι θα εξημερώσουν τη ΧΑ και θα την εντάξουν στο δημοκρατικό τους τόξο. Εμείς όμως ξέρουμε ότι ο πραγματικός ρόλος της ΧΑ και κάθε φασιστικού βραχίονα του κράτους είναι το χτύπημα των πιο ριζοσπαστικών φωνών του κινήματος και ο πραγματικός τους στόχος η απονέκρωση του αγωνιζόμενου λαού και της νεολαίας. Φαίνεται, λοιπόν, πως υπάρχουν κάποιοι εντός του πολιτικού συστήματος που εξακολουθούν να θεωρούν τη ΧΑ τη χρυσή εφεδρεία του συστήματος;

Στην Ελλάδα της κρίσης η άνοδος του φασισμού πάει χέρι χέρι με τις πολιτικές λιτότητας και φτώχειας, τα μνημόνια, τον κρατικό αυταρχισμό και φυσικά τον ρατσισμό που συστηματικά προωθούν όλες οι κυβερνήσεις των τελευταίων ετών μέσα από τις αντιμεταναστευτικές πολιτικές τους. Στην πραγματικότητα δεν πρόκειται να ξεμπερδέψουμε με τον φασισμό, αν δεν δώσουμε ένα οριστικό τέλος σε αυτές τις πολιτικές, εάν δεν διαμορφωσουμε ένα νέο όραμα για την κοινωνική απελευθέρωση και δικαιοσύνη. Και ο αγώνας αυτός γίνεται πιο απαιτητικός και περισσότερο αναγκαίος αν συνειδητοποιήσουμε ότι η φασιστική άνοδος δεν αποτελεί αποκλειστικά ελληνικό φαινόμενο. Φασίστες και ακροδεξιοί θεριευουν σε μια σειρά χώρες της Ευρώπης αλλά και στην μακρινή Αμερική. Η άνοδος της Μαριν Λεπέν στη Γαλλία, του Βιλντερς στην Ολλανδία και φυσικά η εκλογή του Τραμπ στις ΗΠΑ αποτελούν τα πλέον χαρακτηριστικά παραδείγματα.

Έτσι, λοιπόν, γίνεται ακόμα πιο αναγκαία η διεθνοποίηση των αντιστάσεων μας και η δικτύωση των κινημάτων προκειμένου να ψηλαφίζουμε μια συνολική πολιτική απάντηση μέσα από συγκροτημένες και αποτελεσματικές κινηματικές προσπάθειες. Ο ίδιος ο αντιφασιστικός αγώνας, βέβαια, έχει την δική του σχετική αυτονομία και ορίζει ένα αυτοτελές πεδίο δράσης. Σε αυτό το πεδίο είναι εξαιρετικά σημαντικό να οργανώσουμε εκ νέου τις αντιστάσεις μας, καθότι είμαστε πεισμένες και πεισμένοι πως οποιοδήποτε σχέδιο χειραφέτησης περνάει απ' την συντριβή των εχθρών της ελευθερίας.

Ο αντιφασιστικός αγώνας περνάει μέσα από την κεντρικοποίηση της μάχης της δίκης της ΧΑ, τον αποκλεισμό τους από το ραδιοτηλεοπτικό χρόνο και την αποκάλυψη του πραγματικού τους ρόλου. Ο αγώνας μας όμως δεν σταματάει εκεί και δεν κοιτάει μόνο "κεντρικού" τύπου γεγονότα. Ο αντιφασιστικός αγώνας είναι καθημερινός και περισσότερο από ποτέ τοπικός: στις γειτονιές, στις πλατείες, στο γείτονά μας, στα στέκια μας. Τίποτε δεν πρέπει να μολυνθεί από το ρατσιστικό και φασιστικό δηλητήριο, δεν πρέπει να αφήσουμε σπιθαμή χώρου για την ιδεολογία του μίσους, που χωρίζει ανθρώπους ανάλογα με το χρώμα δέρματός τους, τη σεξουαλική τους προτίμηση, τις πεποιθήσεις τους.

Με αυτό τον τρόπο γίνεται σαφές ότι η ΧΑ και η ακροδεξιά στην Ελλάδα προσπαθούν μάταια αλλά επίμονα την υφαρπαγή χώρου και πεδίων εξουσίας και γι' αυτό απαιτούνται οξυμένα κινηματικά αντανακλαστικά. Είναι αναγκαία η κοινωνική γείωση και το νεανικό στίγμα του αντιφασιστικού κινήματος, το πολιτιστικό αντιπαράδειγμα, η ανάπτυξη των δομών αυτοάμυνας του κινήματος, η έμφαση σε ένα πρόταγμα πραγματικής δημοκρατίας και συμμετοχής, η αλληλεγγύη στον "ξένο" δίπλα μας, τόσο μέσα από κεντρικές πολιτικές πρωτοβουλίες όσο και μέσω της τοπικής αντιφασιστικής δράσης στις γειτονιές. Σε κάθε περίπτωση η διαρκής και συστηματική αντιπαράθεση με τους φασίστες και το σύστημα που τους θρέφει, καθώς και η ιδεολογική δουλειά για τον μετασχηματισμό της κοινωνίας αποτελούν αναγκαίες συνθήκες προκειμένου να πετυχαίνουμε πραγματικές αντιφασιστικές νίκες.

Σε αυτές τις κατευθύνσεις πιστεύουμε πως πρέπει να χτιστεί μια νέα ενότητα στη δράση του αντιφασιστικού κινήματος, που είναι επιτακτικής σημασίας να σήκωσει ξανά κεφάλι. Μια πρώτη προσπάθεια απ' την δική μας πλευρά αποτελεί η οργάνωση εκδηλώσεων το επόμενο διάστημα σε επιμέρους γειτονιές και κοινωνικούς χώρους, από κοινού με τοπικά αντιφασιστικά σχήματα και άλλα τοπικά εγχειρήματα αντίστασης και αλληλεγγύης, ως μια κίνηση να συναντηθούμε με το ριζοσπαστικό κομμάτι κάθε γειτονιάς που μάχεται για ένα καλύτερο παρόν και μέλλον χωρίς εξαθλίωση και φασισμό. Να φτιάξουμε κοινότητες αγώνα σε κάθε γειτονιά και να κάνουμε τις γειτονιές μας τόπους αυτοοργάνωσης, αυτοδιαχείρισης

και αυτοδιάθεσης και όχι εκκολαπτήρια μισανθρωπισμού, ρατσισμού και φόβου.

Επιδιώκουμε ακόμα κεντρικότερους και ευρύτερους συντονισμούς για την ανάπτυξη αντιφασιστικών αντιστάσεων και γεγονότων που θα δίνουν το μήνυμα του αγώνα. Η αντιφασιστική μας πάλη είναι καίριας σημασίας για την οικοδόμηση ενός εναλλακτικού οράματος για την κοινωνία που θα βασίζεται στις σχέσεις αλληλεγγύης, ισότητας και ελευθερίας. Κι αυτή η υπόθεση απαιτεί την κοινή προσπάθεια όλης της κοινότητας του αγώνα για την χειραφέτηση.